

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2021.5.10.
COM(2021) 230 final

2021/0117 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Unió által az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről az Algériai Demokratikus és Népi Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló, 2002. április 22-i euromediterrán megállapodással létrehozott Társulási Tanácsban képviselendő álláspontról

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT TÁRGYA

E javaslat tárgya az Unió által az EU–Algéria Társulási Tanácsban a társulási megállapodás Felei közötti vita rendezésére irányuló tervezett határozattal kapcsolatban képviselendő álláspont meghatározásáról szóló határozat.

2. A JAVASLAT HÁTTERE

A javaslat tárgya az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt az Algériai Demokratikus és Népi Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló, 2002. április 22-i euromediterrán társulási megállapodás (a továbbiakban: a társulási megállapodás). A megállapodás 2005. szeptember 1-jén hatályba lépett.

A Társulási Tanácsot a társulási megállapodás 92. cikkének első bekezdése hozta létre legmagasabb szintű szervként az említett megállapodás igazgatása érdekében. A Társulási Tanács felelős a társulási megállapodás keretében felmerülő lényeges problémák, valamint bármely más, közös érdeklődésre számot tartó kétoldalú vagy nemzetközi kérdés kivizsgálásáért.

A társulási megállapodás 100. cikkének (2) bekezdése továbbá úgy rendelkezik, hogy a Társulási Tanács határozattal rendezheti a Felek által a társulási megállapodás 100. cikkének (1) bekezdése alapján elé terjesztett vitákat.

A tervezett határozat célja az Európai Unió által 2020. június 24-én a Társulási Tanács elé terjesztett vita rendezése.

A határozat elfogadására várhatóan a lehető leghamarabb, de legkésőbb a Társulási Tanács következő ülésén írásbeli eljárás keretében kerül sor.

A tervezett határozat a megállapodás Feleire nézve kötelezővé válik a társulási megállapodás 94. cikke második bekezdésének és 100. cikke (3) bekezdésének megfelelően.

3. AZ UNIÓ ÁLTAL KÉPVISELENDŐ ÁLLÁSPONT

2020. június 24-én az Európai Unió az Európai Bizottság (Kereskedelmi Főigazgatóság) szóbeli jegyzéke útján a Társulási Tanács elé terjesztette az Európai Unió és Algéria közötti társulási megállapodás értelmezésével és alkalmazásával kapcsolatos vitát.

A szóban forgó vita 2015-ben keletkezett, amikor Algéria akadályokat kezdett állítani az EU-val folytatott kétoldalú kereskedelem elé. A bevezetett intézkedésekből eredő kereskedelmi problémák miatt 2018 májusában a Társulási Tanács együttes nyilatkozatban szólította fel a Feleket arra, hogy a lehető leghamarabb találjanak megoldást. E célból 2018-ban magas szintű munkacsoportot hoztak létre, amely négy alkalommal ülésezett.

Az EU többszöri magas szintű közbelépése és célzott politikai erőfeszítései ellenére a vita továbbra is megoldatlan. Ezért a vitát hivatalosan a Társulási Tanács elé kellett terjeszteni annak érdekében, hogy azt a társulási megállapodás 100. cikkével összhangban rendezzék.

A társulási megállapodás alkalmazásával és értelmezésével kapcsolatos vita különösen az Algéria által bevezetett, alább ismertetett intézkedésekre vonatkozik.

- a) Algéria 2018. január 7-én elfogadta a 18-02. sz. végrehajtási rendeletet, amely bizonyos termékek behozatalának tilalmáról rendelkezik. Ezt követően többször – legutóbb 2019. január 27-én a 19-12. sz. kormányrendelettel – módosították az

érintett termékek jegyzékét, amely jelenleg a 87.01-87.05 vámtarifaszám alá tartozó személygépkocsikat és magánjárműveket tartalmazza. Ez az intézkedés összeegyeztethetetlennek tűnik többek között a társulási megállapodás 17. cikkével, mivel új mennyiségi korlátozásokat, illetve azokkal azonos hatású intézkedéseket vezet be az Algériába irányuló árubehozatalra vonatkozóan.

- b) Algéria 2018. július 11-én elfogadta a 2018. évi kiegészítő költségvetésről szóló 18-13. sz. törvényt, amely bevezeti az „ideiglenes kiegészítő védővám” elnevezésű különvámot. Algéria 2018. szeptember 25-én elfogadta az ideiglenes kiegészítő védővám és a megfelelő vámtételek hatálya alá tartozó áruk jegyzéke összeállításának és meghatározásának részletes szabályairól szóló 18-230. sz. kormányrendeletet. Ennek alapján a Kereskedelmi Minisztérium 2019. január 27-én hatályba lépett 2019. január 26-i rendelete meghatározta azon áruk jegyzékét, amelyekre ideiglenes kiegészítő védővám vonatkozik. Ezt a jegyzéket a Kereskedelmi Minisztérium 2019. április 8-i rendelete módosította. E vám mértéke az áruk értékének 30–200 %-a. A módosított jegyzék összesen több mint 992 vámtarifacsoportot tartalmaz, amelyek mezőgazdasági termékekre, feldolgozott mezőgazdasági termékekre és számos fogyasztási cikkre vonatkoznak. Ezen intézkedések elfogadásával Algéria láthatóan nem teljesíti a társulási megállapodás 9. cikkében előírt, az Európai Unióból származó termékek Algériába irányuló behozatalára vonatkozó vámok és azokkal azonos hatású díjak fokozatos megszüntetésére vonatkozó kötelezettségét. Úgy tűnik továbbá, hogy Algéria ugyancsak nem tartja tiszteletben a társulási megállapodás 14. cikkében előírt, a mezőgazdasági termékekre, a halászati termékekre és a feldolgozott mezőgazdasági termékekre vonatkozó szabályokat. Végül úgy látszik, hogy Algéria azáltal, hogy új behozatali vámokat, illetve azokkal azonos hatású díjakat vezetett be, megsértette a társulási megállapodás 17. cikkét.
- c) Algéria 2017. december 27-én elfogadta a 2018. évi költségvetésről szóló 17-11. sz. törvényt. E törvény 115. cikke megemelte az alkalmazandó vámokat 129 olyan vámtarifacsoport esetében, amelyek többek között a távközlési alkatrészekre, modemekre, kábelekre és elektromos készülékekre vonatkoznak. Egyes termékek vámtételei a 0–5 %-os eredeti mértékről 30 %-ra, más termékekéi pedig 30 %-ról 60 %-ra emelkedtek. Ez az intézkedés összeegyeztethetetlennek tűnik többek között a társulási megállapodás 17. cikkével, mivel Algéria ezen intézkedés elfogadásával új vámokat alkalmaz e termékek behozatalára.
- d) Algéria 2015-ben behozatali vagy kiviteli engedélyezési rendszereket hozott létre az áruk behozatalára és kivitelére alkalmazandó általános szabályokról szóló, 2015. július 15-i 15-15. sz. törvény, valamint a termékekre és árukra vonatkozó behozatali és kiviteli engedélyezési rendszer alkalmazási feltételeinek és eljárásainak meghatározásáról szóló, 2016. december 6-i 15-306. sz. kormányrendelet révén. Ezek az engedélyezési rendszerek az automatikus és nem automatikus engedélyekre terjednek ki, és feljogosítják a kormányt arra, hogy a Kereskedelmi Minisztérium igazgatási jegyzékeire való felvétellel behozatali engedélyeket írjon elő. Ez az intézkedés összeegyeztethetetlennek tűnik többek között a társulási megállapodás 17. cikkével, mivel jogalapot szolgáltat új mennyiségi korlátozásokhoz, illetve azokkal azonos hatású intézkedésekhez.
- e) Az Algériai Bankok és Pénzügyi Intézmények Szakmai Szövetsége (ABEF) 2019. szeptember 30-án közzétette a 479/DG/2019. számú körlevelet, amely a Pénzügyminisztérium kabinetfőnökének 2019. szeptember 29-i 189/CC/MF/2019. számú levelére hivatkozik, amely három elemből álló új korlátozó intézkedéseket

vezet be a mobiltelefonok és háztartási elektromos termékek behozatala tekintetében. Először is a behozatal kifizetésekor be kell tartani a kilenc hónapos kötelező halasztási időszakot. Másodsor, a gazdasági szereplők lehetőség szerint minden esetben elsősorban a nemzeti tengeri szállítási kapacitásokat kötelesek igénybe venni. Harmadsor, a behozatal csak a lehetőség szerint Incoterms FOB-záradékot alkalmazó szerződések alapján engedélyezett. 2019. december 31-től a FOB-záradék alkalmazására vonatkozó kötelezettséget valamennyi termék behozatalára kiterjesztették. 2019. december 25-én és 26-án közzétették a 643/DG/2019. és a 645/DG/2019. számú két körlevelet, amelyek további tájékoztatást nyújtanak a nemzeti tengeri fuvarozók igénybevételére vonatkozó kötelezettség és a FOB-záradék alkalmazásának módjáról. Úgy tűnik, hogy az említett intézkedések – különösen a kifizetési feltételekre és a FOB-záradékokra vonatkozóan – összeegyeztethetetlenek többek között a társulási megállapodás 17. cikkével, mivel a termékek Algériába történő behozatalára vonatkozó új mennyiségi korlátozásoknak, illetve azokkal azonos hatású intézkedéseknek minősülhetnek. Ezek az intézkedések a társulási megállapodás 30., 32. és 34. cikkével is összeegyeztethetetlennek látszanak, mivel a jelek szerint ellentétesek Algériának az Európai Unió szolgáltatásainak és szolgáltatóinak kezelése tekintetében tett kötelezettségvállalásaival. Továbbá úgy tűnik, hogy ami a tengeri szállítást illeti, Algéria – különösen a nemzeti tengeri fuvarozók igénybevételére vonatkozó kötelezettség előírásával – nem tartja tiszteletben a nemzetközi piachoz és forgalomhoz történő korlátlan, kereskedelmi alapú hozzáférés elvét, és olyan intézkedéseket alkalmaz, amelyek rejtett korlátozó vagy megkülönböztető hatást gyakorolhatnak a tengeri szállítási szolgáltatásnyújtás szabadságára. Ezenfelül úgy tűnik, hogy a kifizetések tekintetében megkövetelt kilenc hónapos halasztási időszak előírásával Algéria a társulási megállapodás 38. cikkét sem tartja tiszteletben.

Az Algéria által alkalmazott, fenti korlátozó intézkedések az Algéria és az Európai Unió közötti áru- és szolgáltatás-kereskedelem jelentős csökkenéséhez vezettek.

A Társulási Tanács elé terjesztést követően 2020. szeptember 29-én és 2020. december 7-én konzultációkra került sor. E konzultációk keretében a Felek megkezdték a Társulási Tanács határozattervezetének megvitatását.

A beruházással, kereskedelemmel és szolgáltatásokkal foglalkozó albizottság 2020. október 28-i hetedik ülésén, valamint a Társulási Tanács tagjainak nem hivatalos ülésén az Európai Unió és Algéria megerősítették azt a közös célkitűzésüket, hogy a Társulási Tanács határozatával rendezzék a vitát.

A Társulási Tanács határozatának figyelembe kell vennie Algériának a 2020. szeptember 29-i ülésen tett nyilatkozatát, miszerint belső jogszabályai alapján nem fogadott el a termékek behozatalára vagy kivitelére vonatkozó automatikus vagy nem automatikus engedélyezési rendszert.

Ezenkívül a 2020. december 7-i ülésen Algéria jelezte, hogy 2021. január 1-jétől meg kívánja szüntetni a személygépkocsi-behozatalra vonatkozó korlátozásokat.

A Társulási Tanács határozatának tartalmaznia kell a két Fél azzal kapcsolatos közös értelmezését, hogy az Algéria által elfogadott, a jogvita tárgyát képező intézkedések összeegyeztethetők-e a társulási megállapodás rendelkezéseivel, és meg kell jelölnie az Algéria által meghozandó intézkedéseket. E tekintetben meg kell határozni az Algéria számára biztosított átmeneti időszakot és az abban az esetben alkalmazandó eljárásokat, ha Algéria nem felel meg a határozatnak.

Meg kell jegyezni, hogy Algéria még nem nyújtotta be észrevételeit a Társulási Tanácsnak a tanácsi határozatra irányuló javaslatához csatolt határozattervezetével kapcsolatban. Ezért valószínű, hogy a tervezet szövege a jövőbeli tárgyalások során jelentős mértékben módosul.

4. JOGALAP

4.1. Eljárási jogalap

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 218. cikkének (9) bekezdése határozatok elfogadásáról rendelkezik „*a megállapodásokkal létrehozott szervezetben az Unió által képviselendő álláspontok kialakítására vonatkozóan, amennyiben az ilyen szervnek joghatással bíró jogi aktust kell elfogadnia, kivéve a megállapodás intézményi kereteit kiegészítő vagy módosító jogi aktusokat*”.

A Társulási Tanácsot megállapodás, nevezetesen a társulási megállapodás hozta létre.

A Társulási Tanács által elfogadandó jogi aktus joghatással bíró jogi aktus. A tervezett jogi aktus a társulási megállapodás 94. cikke második bekezdésének, valamint 100. cikke (3) bekezdésének megfelelően a nemzetközi jog értelmében kötelező erejű.

A tervezett jogi aktus nem egészíti ki és nem is módosítja a megállapodás intézményi kereteit.

Ezért a javasolt határozat eljárási jogalapja az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése.

4.2. Anyagi jogalap

Az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése szerinti határozatok anyagi jogalapja elsősorban azon tervezett jogi aktus célkitűzésétől és tartalmától függ, amellyel kapcsolatban az Unió által képviselendő álláspont meghatározásra kerül.

A tervezett jogi aktus elsődleges célkitűzése és tartalma a közös kereskedelempolitikával kapcsolatos.

Ezért a javasolt határozat anyagi jogalapja az EUMSZ 207. cikke (4) bekezdésének első albekezdése.

4.3. Következtetés

A javasolt határozat jogalapja az EUMSZ 207. cikke (4) bekezdésének első albekezdése, összefüggésben az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdésével.

5. A TERVEZETT JOGI AKTUS KIHIRDETÉSE

Mivel a Társulási Tanács jogi aktusa a társulási megállapodásban meghatározott kötelezettségektől való átmeneti kiegészítő eltéréseket vezet be Algéria érdekében, elfogadását követően helyénvaló kihirdetni azt az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Unió által az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről az Algériai Demokratikus és Népi Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló, 2002. április 22-i euromediterrán megállapodással létrehozott Társulási Tanácsban képviselendő álláspontról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikke (4) bekezdésének első albekezdésére, összefüggésben annak 218. cikke (9) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről az Algériai Demokratikus és Népi Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló, 2002. április 22-i euromediterrán megállapodást (a továbbiakban: a megállapodás) az Unió a 2005. július 18-i (EU) 2005/690/EK tanácsi határozat¹ révén megkötötte, és a megállapodás 2005. szeptember 1-jén hatályba lépett.
- (2) A Társulási Tanácsot a társulási megállapodás 92. cikkének első bekezdése hozta létre.
- (3) A társulási megállapodás 100. cikkének (2) bekezdése értelmében a Társulási Tanács határozatot fogadhat el a Felek által az egyik Fél által elé terjesztett viták rendezése érdekében.
- (4) Az Európai Unió a 2020. június 24-i szóbeli jegyzék útján a Társulási Tanács elé terjesztett egy, a megállapodás értelmezésével és alkalmazásával kapcsolatos vitát.
- (5) A vita tárgyát az Algéria által 2015-től kezdődően alkalmazott kereskedelmi intézkedések képezik: különösen a gépjárművek behozatalára vonatkozó tilalom, a 992 vámtarifacsoporthoz alkalmazandó ideiglenes kiegészítő védővám elfogadása, a 129 vámtarifacsoporthoz alkalmazandó kiegészítő vámtétel elfogadása, a behozatali vagy kiviteli engedélyezési rendszer bevezetése, a behozatal kifizetésére vonatkozó kilenc hónapos kötelező halasztási időszak, valamint a behozatalra alkalmazandó szerződéses feltételekre vonatkozó egyéb előírások bevezetése.
- (6) A 2020. szeptember 29-i és a 2020. december 7-i konzultációk keretében a Felek megkezdték a Társulási Tanácsnak a szóban forgó vita rendezésére vonatkozó határozattervezetével kapcsolatos munkát.
- (7) Helyénvaló meghatározni az Unió nevében a Társulási Tanácsban képviselendő álláspontot, mivel a tervezett határozat kötelező érvényű lesz az Unióra nézve,

¹ HL L 265., 2005.10.10., 1. o.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Európai Unió által az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről az Algériai Demokratikus és Népi Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló, 2002. április 22-i euromediterrán megállapodás 92. cikkének első bekezdésével létrehozott Társulási Tanácsban képviselendő álláspont az e határozathoz csatolt jogi aktus tervezetén alapul.

2. cikk

Az Európai Bizottság a Társulási Tanács határozatát elfogadását követően kihirdeti az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

3. cikk

Ennek a határozatnak a Bizottság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*